



Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1367/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.044/2026/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. §-a alapján – a Kúria Kfv.IV.37.044/2026/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a támadott bírói döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [3] 2. Az ügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás a következő.
- [4] Az indítványozó 2021. július 23. és 2025. február 21. napja között az alperes egyetem jogász szakos hallgatója volt. Az elsőfokú hatóság (az egyetem tanulmányi ügyek dékánhelyettese) határozatával az indítványozót elbocsátotta és törölte a hallgatók névsorából, mivel a képzési idő feléig, 5 aktív félév alatt az előírt kreditek 20%-át nem teljesítette, az elvárt 60 kredit helyett csak 55 kreditet teljesített.
- [5] Az indítványozó a határozat ellen jogorvoslattal élt, az egyetem hallgatói jogorvoslati bizottsága azonban az indítványozó jogorvoslati kérelmét elutasította, az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [6] Az indítványozó bírósághoz fordult, keresetében elsődlegesen a másodfokú határozat – elsőfokú határozatra is kiterjedő – megsemmisítését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és az elsőfokú határozat megsemmisítését, harmadlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra és új határozathozatalára való kötelezését kérte. A Fővárosi Törvényszék a 30.K.701.874/2025/11. számú ítéletével a

másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal megsemmisítette, többek között arra való hivatkozással, hogy az indítványozó kreditelismerés iránti kérelmére indult eljárás az elsőfokú határozat meghozatalával párhuzamosan zajlott, aminek az elbírálásáig az elbocsátásról szóló döntést nem lehetett volna meghozni. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes nem teljesítette a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 59. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségét: nem hívta fel az indítványozó figyelmét a mulasztás következményére.

- [7] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Álláspontja szerint a jogerős döntés eljárásjogi jogszabályokba ütközött, továbbá az eljáró bíróság úgy tért el a Kúria precedensértékű határozataitól, hogy azt nem indokolta meg.
- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a támadott Kfv.IV.37.044/2026/8. számú ítéletével az ítéletet hatályon kívül helyezte és az indítványozó keresetét elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy a felfüggesztési ok csak akkor állt volna fenn, ha a másik (kreditelismerési) eljárás eredménye kihatással lenne a vizsgált félév végéig teljesített követelményekre. Ez azonban a jelen ügyben nem volt megállapítható: lezárt félévre utólag nem számítható be a később esetlegesen elismertetett kredit.
- [9] A tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatban a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Nftv. 59. § (3) bekezdése szerinti felhívás funkciója egy általános jellegű tájékoztatás arról, hogy milyen határidőn belül kell teljesíteni a minimális tanulmányi követelményt a hallgatói jogviszony fenntartása érdekében. Ebből adódóan a célját csak akkor tudja betölteni, ha a mulasztás még nem következett be.
- [10] 3. Az indítványozó a Kúria döntésével szemben az Alkotmánybírósághoz fordult. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdését sértőnek látja, hogy az eljárás nem biztosította a vele szemben alkalmazható jogkövetkezmények előzetes és érdemi megismerhetőségét. Hivatkozott arra is, hogy a Kúria szerinti értelmezés alapján az Nftv. szerinti tájékoztatási kötelezettség kiüresedik, illetve hogy a támadott döntés egy olyan jogi minősítésen alapult, ami az eljárás korábbi szakaszában nem volt vitatott. Az indítványozó álláspontja szerint mindez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [11] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [12] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [14] Az indítványozó saját ügyében jár el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a jogerős döntést 2026. április 13-án vette kézhez, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2026. április 21-én – határidőben – nyújtotta be a bírósághoz.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [16] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. További feltétel, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkeiben rögzített jogainak sérelmét állította. E rendelkezésekkel összefüggésben az indítvány részletes indokolást tartalmazott, ezek vonatkozásában az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés követelményeinek.
- [17] Az indítványozó kifejezetten kérte a vonatkozó bírói döntés megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont]. Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.
- [18] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét abban látta, hogy a Kúria az Nftv. szerinti tájékoztatási kötelezettséget teljesítettnek tartotta egy általános tájékoztatással. Így az indítványozó hallgató nem kapott konkrét tájékoztatást a kreditek nem teljesítésének jogkövetkezményéről.

- [20] Alkotmányjogi panasz keretében az Alkotmánybíróság hatásköre arra terjed ki, hogy vizsgálja: a támadott bírói döntés sértette-e az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát. Ez a hatáskör nem ad lehetőséget a megállapított tényállásnak vagy a bíróság jogértelmezésének, a bírói döntés irányának, megalapozottságának vitatására. „Az anyagi jogi szabályok helyes vagy helytelen értelmezése nem hozható kapcsolatba az eljárás tisztességes vagy méltánytalan jellegével” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [120]}. Az Alaptörvény tisztességes eljáráshoz való jogról szóló rendelkezéséből nem lehet közvetlenül következtetni arra, hogy az Nftv. 59. § (3) bekezdése szerinti felhívásnak eleget tesz-e egy általános felhívás vagy pedig minden egyes esetben a konkrét jogsértés egyedi következményeiről kell-e tájékoztatni az érintettet.
- [21] Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy az értelmezés eredménye alaptörvény-ellenes eredményre vezet, mert az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését kiüresíti. Az Alkotmánybíróság e tekintetben nem osztja az indítványozó álláspontját: ez az érv csak akkor lenne helyes, ha az Alaptörvény tisztességes hatósági eljárást biztosító szabályából az következne, hogy minden egyetemi hallgató minden mulasztását követően (vagy a határidő lejártához közeledően) az egyetemnek figyelmeztetnie kellene az adott kötelezettség teljesítésére. Önmagában az Alaptörvény XXIV. cikkéből a felsőoktatási intézmények ilyen kötelezettsége nem olvasható ki. Nem állapítható meg tehát, hogy a Kúria jogértelmezése alaptörvény-ellenes eredményre vezetett.
- [22] 6. A fentiek alapján az indítvány nem veti fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – visszautasította.

Budapest, 2026. szeptember 15.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró